

Wiedza i umiejętności praktyczne nabyte w czasie kształcenia na kierunku lekarsko-dentystycznym w ocenie osób kończących studia

Knowledge and practical skills in the field of pediatric dentistry acquired during university studies in the assessment of people finishing their undergraduate education in dentistry

¹Katedra i Zakład Stomatologii Wieku Rozwojowego, Uniwersytet Medyczny w Lublinie
Kierownik Katedry i Zakładu: prof. dr hab. n. med. Maria Mielnik-Błaszczak

²Studenckie Koło Naukowe przy Katedrze i Zakładzie Stomatologii Wieku Rozwojowego, Uniwersytet Medyczny w Lublinie
Opiekun Studenckiego Koła Naukowego: prof. dr hab. n. med. Jolanta Szymańska

³Zakład Protetyki Stomatologicznej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie
Kierownik Zakładu: dr hab. n. med. Janusz Borowicz

STRESZCZENIE

Wstęp. Stomatologia dziecięca stanowi integralną część nauczania na kierunku lekarsko-dentystycznym w Polsce. Istotą nauczania jest przygotowanie studentów do właściwego diagnozowania chorób jamy ustnej oraz samodzielnego wykonywania szerokiej gamy zabiegów u pacjentów w wieku rozwojowym.

Cel pracy. Samoocena studentów dotycząca wiedzy i umiejętności praktycznych w zakresie stomatologii wieku rozwojowego nabytych w trakcie studiów na kierunku lekarsko-dentystycznym.

Materiały i metody. Badanie przeprowadzono za pomocą autorskiego kwestionariusza ankiety w grupie studentów V roku na kierunku lekarsko-dentystycznym pod koniec studiów na 8 uczelniach medycznych w Polsce w roku akademickim 2015/2016.

Wyniki. Spośród 500 studentów dobrowolnie uczestniczących w badaniu, jedynie 24 (4,80%) ankietowanych stwierdziło, że przyswajanie wiedzy z zakresu stomatologii dziecięcej sprawiało im trudność. Jednak już praktyczne wykonywanie zabiegów u młodych pacjentów było trudne dla 60 (12,0%) ankietowanych studentów. Dobre przygotowanie do pracy z pacjentem „trudnym” (niewspółpracującym) deklarowało 289 (57,80%) osób. Pozostałe 211 (42,20%) ankietowanych osób nie czuło się wystarczająco przygotowanymi do postępowania z takimi pacjentami. Posiadanie umiejętności rozmowy z pacjentem w różnym wieku potwierdziło 314 (62,80%) badanych, jednak 186 (37,20%) studentów deklarowało niewystarczającą znajomość zasad komunikacji z pacjentem. Wśród ankietowanych 99 (19,80%) badanych nie czuło się odpowiednio przygotowanymi do samodzielnego postępowania z pacjentami wymagającymi pomocy doraźnej z powodu dolegliwości bólowych. Również 114 (22,80%) pytanym studentom nie potrafiło samodzielnie dobrać odpowiedniego leku przeciwbólowego. Umiejętność samodzielnego obliczenia dawki antybiotyku dla pacjenta w różnym wieku deklarowało 375 (75,0%) badanych, jednak pozostali – 125 (25,0%) pytanym – potwierdzili, że nie potrafią samodzielnie zlecić antybiotykoterapii. Aż 456 ankietowanych (91,20%) potwierdziło dobre przygotowanie teoretyczne do postępowania profilaktyczno-leczniczego u pacjentów obciążonych chorobami ogólnymi, zarówno u osób w wieku rozwojowym, jak i u dorosłych.

Wnioski. Zarówno kompetencje twarde, jak i miękkie, które mają wpływ na jakość wykonywanej pracy oraz na jej efektywność wśród przyszłych dentystów, powinny być w równym zakresie uwzględniane w kształceniu na kierunku lekarsko-dentystycznym. Przekazywanie wiedzy teoretycznej, nauczanie umiejętności praktycznych w warunkach symulacyjnych, kształcenie kliniczne oparte na faktach (EBM) i wypracowanie umiejętności komunikowania się z pacjentem są niezbędnymi narzędziami do osiągnięcia w przyszłości sukcesów terapeutycznych przez absolwentów studiów na kierunku lekarsko-dentystycznym.